



Marge amb escala volada del Grau

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Grau
Alçada: 283

Coordenades:

Latitud: 41.64523
Longitud: 1.87217
UTM Est (X): 406078
UTM Nord (Y): 4611002

Classificació

Número de fitxa 08053 - 319
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular Modern
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'abandonament del conreu, potser alguna intervenció a la feixa superior ha provocat l'aparició d'un colador, que no és res més que una esquerda o cresta a proximitat del marge per la seva part superior originat perquè l'aigua s'ha emportat la terra estovada i s'ha escolat entre el reble, que acabarà sortint entre les pedres de la cara del marge, o per sota.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0050001800000E
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Descripció

Escala volada ubicada en un marge de pedra seca, en unes feixes abandonades arran de camí, a mà esquerra, pujant pel camí del Grau cap al Lledó, just abans d'arribar al mas Grau. Aguanta un bancal de terra erma on antigament s'hi havia plantat olivera i ametllers. Encara avui es poden observar un bon nombre d'ullastres que creixen en diferents indrets del turó. El mur on s'ha disposat l'escala, mesura uns 100 metres de llargària per uns 2,20 metres d'alçada aproximadament. Al mig d'aquesta paret, de molt bona factura, hi ha 6 graons de pedra distants de 30 centímetres cadascun. Aquests graons estan fets amb pedres allargassades encastades adientment, en el sentit oposat del mur i reforçades amb un contrapès col·locat a l'interior durant el rebliment. Si no tenen cap fissura ni cap punt feble, permeten accedir d'una terrassa a l'altra sense cap mena de dificultat. La vegetació actual i el gran nombre de bardisses seques impossibiliten verificar el seu estat real que a primer cop d'ull sembla bo. A mà esquerra, parcialment colgat hi ha una obertura de factura troncocònica, d'uns 30 centímetres d'alçada per 63 centímetres d'amplada i 1,10 metres de fondària, que a través d'una fotografia més antiga ha permès determinar que no es tracta ni d'un aixopluc ni d'una arnera sinó d'un amagatall per posar-hi les eines de treball (xapo, magalló, perpalina) i eventualment el càntir. A la llinda hi ha la data d'execució gravada: 1908.

Observacions:

La segona fotografia ha estat cedida per Marcel·lí Puigdemívol i permet veure l'estructura que la vegetació actual amaga.

Història

Els elements més destacables en un paisatge amb un passat vitivinícola i de conreu d'olivera i ametller, com és Castellbell i el Vilar, són les construccions de pedra seca, els marges i les parets. Els marges o marjades de pedra són veritables murs de contenció de terres que configuren el paisatge en feixes, bancals o terrasses. Es construeixen allí on la pedra és fàcil d'obtenir i en pendents en què el conreu seria molt difícil o gairebé impossible. Els marges alhora són beneficiosos ja que tenen una funció de regulació hídrica important. Pel seu paper estructural i funcional, si no hi ha un manteniment en el temps, fa que els seu deteriorament pugui comportar canvis irreversibles en el sosteniment i la fixació del sòl. En els marges de gran llargària i desnivell, les escales volades són molt útils ja que faciliten la comunicació entre terrasses.

